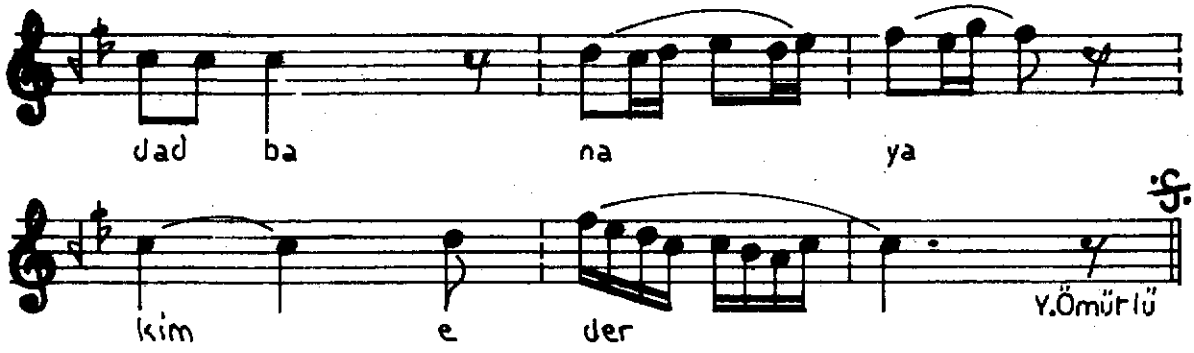

SEVK-EFZÂ
(Cûmhurîlâhi)

İSMÂİL HAKKİ BEY

EVSAY

Ey bu cûm le
kâ i na tı
var e den mev
lâ me ded
Ba sî ma aş
Va sî Se v da
kî cî be hâ nî nî cûn
dar zar e den den Mev Mev
lâ lâ me me ded ded
E ger sen et
mez i sen i m mî

Ey bu cümle kâinât var eden Mevlâ meded
Başıma aşkı cihânı dar eden Mevlâ meded

Olmuşum muhtar eriş tut destimi rahm et bana
Nârı İbrâhîm'e hoş gülzâr eden Mevlâ meded

Eğer sen etmez isen imdâd bana yâ kim ede
Vasl-ı sevdâsı beni çün zâr eden Mevlâ meded

Gönlümün şehrini aşkın girüben etti harâb
Hasta diller derdine fîmâr eden Mevlâ meded

Aklıma geldi hâlel nâmûs u ârım kalmadı
Ey benim aklımı alıp bî-âr eden Mevlâ meded
Yüreğime hüzn-i hecrin yâresi kâr eyledi
Rûz ü şeb bu bendesini zâr eden Mevlâ meded

Pes bu KUDDÛSÎ garîbi eyledi medhûş u mest
Son deminde âşıkı dîdâr eden Mevlâ meded